

KURÝR

měsíc lovu 1976

měsíčník
jihlavských trampů

VÝZVA TRAMPŮM!

Jedním z častých míst, na kterém se scházejí cesty trampů z celé Vysočiny - a nejen z ní - je bezesporu hrad Roštejn, ukrytý v lesích mezi vesnicemi Doupě, Řídeňov a Růžena. Proto snad není jediná sobota nebo neděle, aby se na Roštejně nepotkali noví kamarádi a aby se - a o to nám jde - nevyměnily také nové písničky. Jenže ouha! Pokud zrovna není mezi přítomnými trampy kytarista s kytarou nebo banjista s banjem, není na co hrát.

Nedávno jsme o tom měli plno řádků korespondence a mnoho slov hovoru se správcem Roštejna - kamarádem Tondou Houškou. A jak jsme tak o tom debatili nebo si psali, došlo k následujícímu nápadu:

K D O Z K A M A R Á D Ů A K A M A R Á D E K B Y M O H L
P O S T R Á D A T J A K Ý K O L I V S T R U N N Ý H U D E B N Í
N Á S T R O J - V Č E T N Ě N Á S T R O J Ů P O Š K O Z E N Ý C H, k t e r é T o n d a o p r a v í -
A Ť H O D O P R A V Í N E B O Z A Š L E P O J I N Ě M
K A M A R Á D U N A R O Š T E J N .

Pak by teprve byla možnost, aby si na Roštejně zahráli i trampové, kteří třeba mají před sebou nebo už za sebou dlouhou cestu a nemohou proto vláčet na hřbetě ani kontrabas, ani banjo, ani kytary či mandolíny. Na Roštejně budou nástroje využity naplno. Není to tedy lepší než aby se mnohde válely na půdě nebo ve sklepě v dezolátním stavu?

Obracím se tedy na kamarády i kamarádky s vírou, že ani ne za půlrok bude mít kterýkoliv příchozí na Roštejn možnost si i zahrát na společné nástroje, věnované trampstvu trampy.

KURÝR

Na adresu redakce došlo v průběhu srpna mnoho pozdravů z velkých vandrů. Napsali nám kamarádi a kamarádky z T.O.3.MÍLE z Českých Budějovic / Oli, Majka, George, Jíra, Běda /, z TISu-Hucul klubu/Seňor, Freďy, Kudrnáč, Mohykán, Dan, Yveta, Silvestr, Seňorova Lady, a další nečitelní /, řada T.S. - např. Kokos, Zobák ml., Arny a sestava dalších více či méně nečitelných kamarádů a kamarádek, i T.O.OLD ZÁLESÁK z Havířova.

Děkujeme všem, kteří si vzpomněli na to, že se tady v Jihlavě jednou měsíčně rodí malý příspěvek do společného trampského mlýna. Pro redakci tyto pozdravy představují velikou morální podporu a potvrzení skutečnosti, že práce, vynaložená na přípravu KURÝRA, není házením hrachu na stěnu a kadeřku na skálu.

Ještě jednou, kamarádi a kamarádky, moc velkej
d í k !!!

kamarádi, kamarádky !

Měsíc lovu je zde i se svým "halali"...Velké vandry letošního léta jsou již nenávratně "fuč" a mnozí kamarádi tráví večery ve fotokomoře, aby dokázali vytáhnout z pruhu celuloidu atmosféru týdnů volných toulek po naší překrásné zemi. Listí na stromech si začíná pohrávat s barvami a vítr, který v létě trochu zaspal, aby odehnal srpnové deště, se snaží nyní napravit svůj dluh. Kouzelně barevný a moudrý podzim něžně i vášnivě a hlavně trpělivě svádí rozjásanou letní krajinu, která se mu poddává se zrajícím ovocem a nechává ze sebe kousek po kousku sundávat svůj listnatý háv...

Promínte mi to téměř erotické přirovnání, ale na mne už tak podzim bude asi působit do konce života. Je poetický, melancholický, ale i dráždivý. Je provokující až k zadumání. Zvykli jsme si tak nějak setrvačně hodnotit sami sebe na Silvestra, odkládat pohled do své duše až na poslední den v roce, kdy se však stejně nakonec přivedeme do stavu bujného veselí a z naší sondy zbyde jen novoroční ráno, vonící po nedopitém víně ve skleničkách. A přitom jsme zapomněli na to, že nejideálnějším zpovědníkem je právě podzim. Podzim s pečenými brambory v ohništi, podzim s nezbytnými draky na obloze, zamyšlený podzim s osamocenými toulkami po známých místech, které chceme alespon pohledem pohlédit "letos naposled" než je přikryje bílá duchna sněhu. Zkuste se, přátelé, zadumat v jednom z těch neopakovatelných podzimních večerů. Rozdvojte se tam někde uvnitř, v místě, kterému říkáme duše, a položte si otázky, na něž nebyl v létě čas, ani náhlada. Odpovídejte na své otázky. Upřímně, tak jako kamarád kamarádovi, bratr bratru. Podzimní meditace stojí za to.

I my v redakci jsme meditovali. Tentokrát však ne o sobě, ale o našem "dítěti" Kurýru. Listovali jsme všemi čtyřmi vyšlými čísly - od nultého až po třetí - a podívovali jsme se, jaká věc se dá udělat, když se spojí um kamarádů z mnoha koutů naší vlasti. Původní záměr byl : vydávat Kurýra pro informaci jihlavské trampské obce. A výsledek ? Dnes je již podstatně více přispěvatelů z daleka, předaleka a my v redakci mnohdy váháme, zda setrvat na původních zásadách a preferovat především jihlavské přispěvatele, když ty příspěvky z dálek jsou přeci také tak pěkné ? Na tuto otázku zde ještě odpověď nenaleznete - a stěží ji naleznete v příštím čísle nebo v popříštím. Budeme totiž - tak jako dosud - vybírat věci k uveřejnění především podle kvality, podle nových myšlenek, podle originálních nápadů, i podle míry citu v příspěvcích obsažených. Co však dělat, když je tolik příspěvků a tak málo stránek Kurýra ? Dnes začínáme zatím pouze s tím, že velké hlavičky tradičních listů jako např. "KURÝR PŘIVEZL...", apod. zmenšíme, aby bylo zase trochu více místa pro řádky našich přátel, příznivců, přispěvatelů. Přemýšlíme i o tom, zda nepsat perličkou, aby se do čísel vešlo ještě více řádků. Rozsah totiž již zvětšovat nelze. U třetího čísla byl opravdu rekordní počet stran a ani ten se nám nepodaří udržet. A tak mne napadlo - obraťme se na vše chny kamarády, kteří do styku s Kurýrem přijdou. Poradte, jak si počínat, abychom neudělali z Kurýra měsíčník bez obrázků a přitom do něj "nahustili" co nejvíce věcí, které bez ustání na adresu Kurýra přicházejí, a které máme v umyslu uveřejnit, ale není na všechny místo ? Pokud vás něco napadne, neváhejte a napište. Posloužíte tím redakci i sobě.

A v závěru bych se chtěl ještě zmínit o chystaném Sněmu sheriffů, o němž je zmínka v druhém a třetím čísle. Zatím tato plánovaná akce p a d á pro velmi značný zájem trampských osad v Jihlavě. My však nezoufáme a stále budeme očekávat další odezvy na otevřený dopis druhého čísla. A co když se to povede ? Psali nám již kamarádi z Bratislavy, že inspirováni tímto nápadem, hodlají uspořádat podobnou akci v Bratislavě. Prál bych jim, aby se vydařila k jejich spokojenosti a také bych byl rád, kdyby nás pak seznámili s poznatky a závěry jejich sněmování. Možná, že po jejich zkušenostech by byl apel v Kurýru odměněn větším zájmem.

No, nic naplat, stránka se končí a já bych si v závěru dnešního úvodníku dovolil přát, aby Kurýru zůstala důvěra všech kamarádů a kamarádek a hlavně - aby se neztenčil příval příspěvků, kterých je sice dost pro zářijové číslo, ale co potom ?

Patrick

Od renesance k trampingu

S použitím dostupných pramenů přeložil Patrick

4

/pokračování/

Celý název této organizace zní The Woodcraft League of America - americká liga lesní moudrosti. Stává se náčelníkem woodcrafterů celého světa, snaží se o jejich spojení a sjednocení a zůstává věren svým ideálům až do své smrti v roce 1946.

Cíl woodcraftu formuluje Seton slovy : " Cílem našim je naučit se žít v přírodě, protože si tam vybudujeme svá těla a upevníme své duše. Chceme jít vpřed s vidoucím očima a myslící rukou, abychom poznali cesty lesa a života a stali se ve všem pány sebe sama. Chceme se dívat životu tváří v tvář, být připraveni ke každému úkolu, který nám vyvstane a těšiti se z každé zkoušky, abychom se jí stali pány silných duší ve velebných jejich svatyních."

Cestu k tomuto cíli postavil na devět zásad, které stanovil pro hnutí :

1. Hnutí musí sloužit ve své podstatě k upevnění zdraví a k osvěžení, počínaje dětmi od devíti let a konče dospělými nejvyššího věku.

2. Považovat táboření za prostředek a nejvyšší zkoušku prostého života v přírodě.

3. Uplatňovat samosprávu za vedení zkušených.

4. Vážiti si kouzla táborového ohně.

5. Vychovávat charakter a tělesnou zdatnost. Cílem výchovy musí být lidskost, nikoli učenost. Takové výchově v přírodě musí pak odpovídat program woodcraftu, který musí vésti člověka čtyřmi cestami : těla, mysli, ducha a služby.

6. Udílet pocty podle zásluh.

7. Provádět dekorování za osobní úspěchy.

8. Mít hrdinný vzor.

9. Uplatňovat malebnost ve všem.

Rozpracováním těchto zásad vytvořil Seton systém, který byl v jednotlivých zemích později jen nepatrně upravován podle podmínek a místních tradic. Jinak tomu ovšem bylo v počátcích hnutí. Svěrázné a mnohdy zkreslené chápání o hrdinném vzoru vedlo k tomu, že v několika dalších letech po založení Lesní moudrosti došlo k rozštěpení hnutí dle různých vzorů. Seton sám o tom říká : "Jedni postavili si za vzor pohraniční rváče divokého Západu, jiní povýšili na vzor vojenské zásady, další pak divošské zvyky, vládnoucí třída postavila za vzor mládeži nejvyšší povinnosti občana, jiní si udělali z woodcraftu reklamu pro obchod nebo ho využili za propagandu církvím či politickým stranám. Vše to jsou slepé a ošemetné zvrhlosti. Není divu, že zanikají nebo již zanikly. Těch několik málo, které trvale rostou, obrátilo se víceméně k původní nauce woodcraftu, t.j. k lidství vysoké úrovně".

Vysoké lidství Ernesta Thompsona Setona tvoří : tělo krásy, mysl pravdy, duch síly a služba lásky. To značí, že woodcraft chce vychovávat lidi fyzicky krásné, ušlechtilých charakterů, statečné a sloužící s láskou svým bližním. Čtyři cesty, kterými musí jít každý, kdo se chce stát skutečným člověkem, jsou tělo, duch, mysl a služba. Čtyřmi světly na těchto cestách jsou krása, pravda, síla a láska. V systému E.T. Setona vychází z každého světla tři paprsky, z nichž každý představuje jeden zákon a dohromady tvoří tedy 12 zákonů Lesní moudrosti, které lze charakterizovat takto :

Světlo krásy-

1. Čistota

2. Síla

3. Přirozenost

Světlo pravdy-

4. Čestnost

5. Poctivost snažení

6. Zbožnost

Světlo síly-

7. Odvaha

8. Mlčenlivost

9. Poslušnost

Světlo lásky-

10. Laskavost

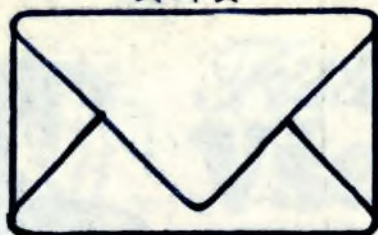
11. Obětavost

12. Veselost

Seton nechápe zákon lesní moudrosti jako dogma. Není pro něho podstatné, kolik má zákon bodů. Zákon je pro něho otázkou pedagogické dohody, může mít různé uspořádání, ale podstatné je, aby vedl k cíli, t.j. k Lidství vysoké úrovně.

K realizaci těchto stanovených zásad a zákona vytváří E.T. Seton jasnou a jednoduchou metodiku. Zavedl pojmy Čin / Velký Čin/ a Mistrovství, za jejichž splnění udílí Orlí pera. Činy i Mistrovství jsou určena oběma pohlavím.

/pokračování kapitolou SKAUTING B.P. v příštím čísle /

Kurýrpřivezl...

přidejme se k Hailemu

Z velkého zeleného vandru nám napsal kamarád Haile, T.S., kluk z Havířova, slouží v Brně: " Jistě není nic vyjímečného, když si tramp přibalí do U.S.torny nebo teletiny nějakou tu konzervu, či bágl jinak zabalený - např. ve skle. Tak je zcela víc než obvyklé, že toto vše až na obal zgábluje. No a jsme u toho ! Co s prázdnou plechovkou !? Tramp jakožto ochránce přírodního prostředí /alespoň většinou/ vezme plechovku, kanadou ji zplacatí a šoupne ji tu či onde tak, aby na ni nebylo vidět.

Každý ví, že se trampaže už nějaký ten pátek a že těch kempů není zase tolik, abysme se zase jednou nevrátili na ten starý. Pak se může stát to, co se stalo i mně, že budete chtít opět zlikvidovat nějakou tu plechovku - a ejhle - ona tam už jedna je. Jdete dál, hrábnete lopatkou - a sakra - tam jsou další tři. Nebyla to jen má zkušenost a tak se daly trampské hlavy dohromady a dohodly se na tom, že všechny plechovky, sklenice a podobné ostatky gáblu budeme vozit zpátky domů a tam je s klidným svědomím hodíme do popelnice. V žebradle se vždycky to místo najde a bez obsahu jsou ty plechovky zanedbatelným zatížením. Pokud se jedná o větší podniky - jakými jsou potlachy, různé sleziny, šelíjaká setkání apod. - neměl by být pro pořádající osady velký problém sehnat nějaký ten igelitový pytel a upozornit na to kamarády. Po skončení akce se vždy najdou ochotní kamarádi, kteří pořádajícím s těmi odpadky rádi pomohou. Ušetříme tím nejen práci s hledáním místa, kam lze ještě plechovky zaplat, ale i sobě a všem dalším pomůžeme udržet krásnou přírodu na úrovni !"

Redakce KURÝRA se připojuje k Haileho myšlence a věří, že tak neučiní poslední...

koncert v přírodě

Jednou v sobotu večer koncem března jsem přicházel na návštěvu za kamarádem na chatu. Byla už tma, když jsem procházel lesem - a najednou jsem zaslechl z dálky zpěv a hudbu. Myslel jsem, že je to chatařův tranzistor a šel jsem dál, pozorně naslouchajíc. Poznal jsem starou trampskou píseň - až jsem došel na dohled. U táboráku vítali trampové jaro. Spousty lidí kolem, soubory i jednotlivci se střídali ve zpěvu, který přehlušovalo jen "umííí" a pochvaly posluchačů. Stál jsem nepozorován opodál a obdivoval jsem ukázněnost při "produkcích" i pěkný přednes, sóla na banjo, kytary, mandolíny, na basu. Opravdovskej koncert ! A dokonce lepší než v zakouřeném sále. Zvuková kulisa, les, jeho vůně, záře táboráku, čpícího pryskyřičným vonavým dýmem, posvátný ticho - prostě bylo to nezapomenutelný !

Na návštěvu jsem nedošel, vydržel jsem až do konce - právě svítalo - ale od těch dob jsem byl trampem. A našel jsem pravý kamarádství.

A když dnes srovnávám různé produkce v sálech, v zakouřených sálech, kde pálí oči, kde posluchači neposlouchají, ale baví se po svém a ruší poslech druhým, když vidím požadavky muzikantů na plat, dovoz i odvoz s večerí a pitím "gratis" - a to všechno očima tehdejšího kluka, udiveného a uchváceného potlachem hodinu od zastávky, kam si muzikanti na vlastních hřbetech dolekli těžkou basu a ostatní nástroje jen aby přispěli, aby měl potlach "šmrnc", když si vzpomenu na odměny - malované placky s výtvary lidových, t.j. trampských umělců - kde by to pak měl u mě, kamarádi a kamarádky, vyhrát ? Samozřejmě trampstvo ! A není se proto co divit, že je nejvíce milovníků přírody a krásy právě mezi trampa. A jsem rád, že mezi ně už dlouhá léta patří i já... (Toto vyznání jsme obdrželi od "old trampa" Seňora z T.O. Švencíři)

Upozornění pro zástupce jihlavských T.O.

Vzhledem k tomu, že po renovaci Krčmy se sleziny ve velkém sále již nekonají, vyzvedněte si - až do vyčerpání - KURÝRA po 15. dni každého měsíce u Patricka. A po přečtení nezapomeňte poslat číslo "o dům dál".

Fišta Ztracenec

T.S. BRNO

Všední den

Kamarádi už dávno odešli, zůstal jsi sám s prázdnou hlavou nad prázdným pultem, u stolu bez ubrusu, politým zvětralým pivem. Na táčku čárek, že je nemáš ani chuť počítat, popelník plný vajglů a za pípou v kouři ospalý hostinský. To na tebe padne smutek z všedního dne a začneš přemýšlet třeba o dívce, kterou jsi včera cestou z práce viděl v tramvaji, vzpomeneš si na Helenu, nepřišla, mrcha, jak ráno slíbila a v duchu vidíš kluky z pomalu už rozpadající se party, jak jste ještě vloni všichni do jednoho byli na Americe. A teď z toho nezbylo vlastně nic, jen občas někoho z nich zahlídneš ve městě nebo když se náhodou po patnáctém sejdete u piva ve vaší hospodě, kde jste měli svůj stůl v rohu u okna. A když tě něco zdrží a přijdeš pozdě, koukáš, že tam, kde jste se železnou pravidelností sedávali, se teď roztahují sprátkové, kterým není víc než šestnáct a hospoda je jejich.

Ale pak si uvědomíš, že jste právě tak jako oni začínali asi v tom věku a pochopíš, že tohle se nedá změnit, že je to jenom přirozený koloběh života a v duchu si říkáš: "No, jestli jsme tak ky takhle vypadali, tak pozdrav pánbůh!" Pak si dáš ještě jedno pivo, zavoláš, že platíš a pomalu se zvedneš z rozviklané židle. Mrzutě si uvědomíš, že zas ráno vstáváš v pět, ale taky že bys mohl cestou z práce

potkat tu holku ze včerejška, začneš se těšit na sobotu, jak někam vyrazíš, a pak si náhle vzpomeneš, že s Helenou sis to rande dal zítra, jenom sis popletl dny. A pak sám nevíš, jestli to snad není jen tím čerstvým vzduchem, dostaneš lepší náladu a pochopíš, že tak je vlastně ten život krásný, a že kdyby se ti všechno dařilo, tak by to ani nebylo ono. Člověk někdy přece jenom musí okusit jak chutná kalich hořkosti, aby se mu ty chvíle, kdy nemá smůlu a žádné starosti, zdály být nejlepší v jeho životě.

DUSNO

Bouřkové mraky nad obzorem
zpívají.

Ještě, kamarádi, dohrajem
písničku
moji.

Amo
T.O. OLD ZÁLESÁK
Havířov

Tulák Scarabeus

Jim, T.O. OLD ZÁLESÁK, Havířov

Hlasem cvrčka mi louka vypráví,
že léto padlo

už jednou provždy
celou svou váhou prudce do trávy.

Slunko si v trávě potěšeně brouká,
pranic mu nevadí
posečená louka.

Našlo v ní tuláka Scarabea -
- posvátného brouka.

Kanada

V jedenáct, hodin dopoledne vyleze Čolek ze spacáku a připíná se baterku na knoflíkovou díрку povídá:

"Jdu na pivo !"

Ptám se ho : " A na co si bereš baterku ?"

"Na co, na co ? Nevíš, ty chytřej, jak bych potmě našel flek ?"

"U nás v osadě je kluk, kerej se menuje Černoch a jebbílej jako sejr."

"No, bože, ty se menuješ Straka a seš vůl."

"Hele, Patricku, co pořád čučíš z okna, když hraju na kytaru ?"

"To víš, Hrochu, jsme u nás a sousedi by si mohli myslet, že hraju já."

"Proč je dneska Čolek tak zamlklej ?"

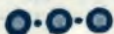
"Ale, včera na Krčmě vy-lil pivo, a když ho lí-zal z podlahy, zadřel si třísku do jazyka."

U "Šilhavýho bejka" je rvačka. Šerif "pětideko" přichází v čele svých věrných na pivo. Tvrdě se nasápné : "Helejte, pardi ! Jdu tam a to budete mrkat, jakej tam udělám pořádek ! V momentě to bude lítat !"

Trempíři tedy stojí v houstnoucím šeru na dvorku hospody. Vtom vy-lítne postava oknem... Chvilé řevu a vyletí druhá... Trempíři počítají : "...čtvrtý...pátý...šestý..."

Z kupy hnoje se zvedne šerif "pětideko" a zavrčí : "Volové blbý, nepočítejte, to jsem pořád já."

"Proboha, tady někde piš-tí myš !!!"

"No a, stará, mám ji snad namazat volejem ?"

Kamarád Prcek měl panický strach ze žab. Jednou mu jednu strčil šerif do ešusu a povídá : " Prcku, už jsi někdy viděl splašenýho vola ?"

"Ještě ne, šerife ."

"Tak si vem zrcátko a votevři ešus ."

"Ahoj, Čolku. Kam tak ženeš ?"

"Kam jinam než na pivo !"

"A, krucinál fagot, zase jsi mě přemluvil !"

/ Fóry vlastní i odposlouchané
dodal kamarád Árný /

SONG TRAMPĚTE / dle klasika zpracoval
Patrick /

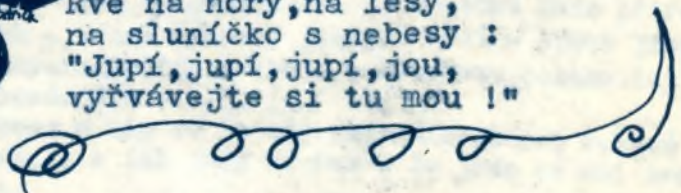
U kaňonu trampě stálo,
zplna hrdla přitom řvalo :
"Jupí, jupí, jupí, jou,
vyřvávejte písen mou !"

Rozezlil se vládce pamp,
starej holohlavej tramp :
"Budeš-li tu, prcku, řvát,
nedostaneš večer žrát !"

Trampě má hned v očích slzy :
"To mě, kamaráde, mrzí.
Když mi nechceš žrádlo dát,
tak du ven pod širák spát ..."

Sbalilo si švestky svoje,
zalezlo do skalní sloje.
Má sice vohromnej hlad,
může ale volně řvát.

Řve na hory, na lesy,
na sluníčko s nebesy :
"Jupí, jupí, jupí, jou,
vyřvávejte si tu mou !"

Sen kamaráda Mildy
na Velkém vandru.

Sonnyho vidění

SUNNY
TO-OLD ZÁLESÁK in Havířov

Nezáleží na tom, kde to bylo. Nechci, aby se z oné skály stalo každoroční shromaždiště davu, toužícího spatřit "místo prvního trampského zjevení". Ale je to u nás a možná ani ne tak daleko.

Stalo se to v létě. Byla noc a dlouhý, teplý vítr se hnal údolím někam dozadu a na kraj se snášel příkrov temna, pod nímž lidé v lese museli krotit svůj strach z neznáma a hukotu stromů.

Seděl jsem na skále nad údolím (duše jako já si už prostě vybírají takové váhla místa) a svůj strach jsem popouštěl jen po kousíčkách, jen aby zamrazilo v zádech a dost. Prožíval jsem jeden z prastarých lidských pocitů : držet svůj strach plnou silou a vědět, že jí mám dostatek, aby se mi nevysmekl a nepřerostl v hrůzu.

Najednou jsem si všiml, že vedle mě někdo - stojí ? - sedí ? Prostě je. Uvědomoval jsem si jeho přítomnost a ani jsem se po něm nedíval, protože jsem věděl, že kolem existuje, ale že ho nemůžu spatřit. Pamatuji si vše co dělal, ale vnímal jsem to jen jakýmsi vnitřním zrakem. Ani jsem se nelekl. Objevil se jen tak, po tulácku, bez špatných umyslů.

"Viš, kdo to byl Kristus ?", zeptal se. "Jistě," odpověděl jsem.

"Chci vědět, jestli viš, že to byl prostředek Boha pro napravení lidstva." Na tohle jsem kývl.

"Tak dávej pozor", vytáhl ze zubů stéblo trávy, "jemu se nemůže nikdo rovnat. Ale použiju ho jako příkladu, abys mě líp pochopil. Jsem něco podobného v trampském provedení. Poslal mě na zem tuláckej Bůh, protože už toho bylo řácky potřeba."

"No, tohle...", pomyslel jsem si, ale nahlas jsem nic neřekl.

"Lezly mu na nervy některý věci už dřív, ale, koneckonců, ať si lidi dělají co chtějí, nebylo to nic tak hrozného. Teď se však vyrojily všelijaký levoty a nedobroty jako kobylinky u Dunaje. Party vymoděných Jimů, Danů, Billů a jinejch "amerikánů" táhnou krajem a pohrdají vším, co nemá na zadku záplatu a nevězí v odrbanejch püllitrech. Mají svou vlastní filosofii: "chrání" přírodu a "obdivují" její krásy a sami jsou její zhoubou. Nenávidí "mastňáky", civilizaci a automobily a zakládají ohně v rezervacích a vydělají se pod kdejaký keř. Já vím, co chceš říct: že je tomu už dávno, a že teď jsou trampové jiní - a máš určitě řadu jmen a důkazů, ale my tam nahoře vidíme všechno - i to, že taky mnozí, kteří si říkají "opravdoví" jsou někdy prachebyčejnou škodnou. Ale vidíme tam od nás i jiné věci a zaplat za ně, že jsou, protože jak je Bůh nesmrtelný, teď by ho už asi vezli do márnice. Vidíme spousty písničkářů, písmáků a koníkářů, řezbářů, malířů a fotografů a spousty jinejch profesí lidí, kteří dovedou rozhejbat kvůli dobrý věci celej kraj - a i kvůli těm jsem tady. Dělají radost vandráckýmu Pánubohu tam nahoře, jen je mám trochu pošouchnout, aby se už konečně umyli od toho upatlaného sentimentu a přestali brečet, že někdo hodil papír pod smrček. Tuhle dostal sám Pánbůh třesavku, když se probíral "vandráckou" rubrikou Mladýho světa. Na čele mu vyrazil pot a řek' mi, že bude abdikovat, jestli tohle jsou výtvary těch, o něž se má starat. Ufňukanost, naivita a "tisková narkomanie" - prostě touha spatřit své jméno v tisku pod čímkoliv - a co víc, někdy i podlízavost, patrná z každé věty. Zkrátka "jen, jen, aby to otiskli !!!" A co ta "redakce TO" - co jsou to za lidi že můžou pouštět ty hrůzy do světa ? A přitom - sotva se dá říct, že by ti pisálkové o svých chybách nevěděli, jen je třeba zvednout v nich tu mříž, která je nenechá psát přirozeně, jen je třeba trochu fouknout, aby zahořelo. Tak - kromě spousty jinejch věcí - proto jsem tady a taky mám převést na správnou štreku vandráky-rekreanty, kovboje a ortodoxy, polemastný i trampskejma gatím nederestlý, vagabundy i pravověrný a"

Najednou jsem musel těsněji přitáhnout kabát a líp se do něj zachumlat. Konci rukávů pronikal dovnitř chlad a kolem bylo už skoro světlo. A tak jsem si řek', že jsem se asi zrovna probudil. Protože Pánbůh - ten prý přece není.

**B
A
N
A
R
S**

- Prodám n o v é cowboyské sombrero "MUSTANG". Zn.: "Ihned"
- Prodám zachovalou dvanáctistrunku, rok výroby 1970. Zn.: "500Kčs"
- Odkoupím zachovalé knihy, které vyšly před válkou a v nejbližších poválečných letech v Junácké edici a v nakladatelství Walden. Zn.: "Sběratel."
- Koupím ihned (i za zvýšenou cenu) knihu A.B. Svojsíka "Základy junáctví". Zn.: "I poškozenou"

vandrský song měsíce lovu

CAMP NA 40. MÍLI

pro kamarády z T.O. Hvězda Severu
složil PATRICK-T.S.

Svižným tempem

Za se-bou mám prv-ní dřeš-ní mí-li zná-mou štre-kou tá-hnu na sta-rej camp náš. Tři-cet de-vět mil mi
zbej-vá káli ; tři-cet de-vět mil, to, ka-ma-rá-de, zndš. Naš camp je v da-la-vách na čty-ři-cá-té
mí-li, kam nej-krás-něj-ší pís-ně sly-chat cho-di-vám ; když slun-ce za ob-zor svou těž-kou hla-vu sňý-y-li,
pak hvěz-da se-ve-ru tam-no-čí za-ří nám.

2. V nohách mám už 17.míli,
srdce mé mě táhne ke kamarádům.
Třiaadvacet mil mi zbývá k cíli
na náš camp, kde duše má podléhá snům.

/Refrain/

3. Odpočívám na třicáté míli. Sosny vonící mi šeptají : "Běž dál,
pouhých deset mil ti zbývá k cíli, brzy budeš tam, kde vždycky žít sis
přál."

/ Refrain /

4. Napnul jsem poslední svoje síly; přede mnou je staříčkej camp můj -
- starej camp na 40. míli, jemuž odkázal jsem celý život svůj.

sen noci

BELGIE-TS

Mihotavý třpyt
nad hladinou jezera
pro rusovlasé hvězdy
v kopuli noci stvořený
po obloze stříbrný měsíc
kutálel.
Plachá laň
svlékla ostražitost
v šípkovém keři ;
svou plachost
vemlouvavému vánku
svěřila,

když zvonec modrý
půlnoc vyzváněl.
Vlčí máky
pozvedly kalichy.
Rděly se,
ve své prostotě pomačkané sukýnky
uhladily.
S nastávajícím jitem
fanfáry noci utichaly.
Jen v jepičím smíchu
umíráček zněl...

KURVÉR * měsíčník jihlavských trampů * redakční rada : Patrick, Belgie, Hroch / Uzávěrka čísla
vždy 30. dne předchozího měsíce / Příspěvky zasílejte na adr. Patricka / Vychází
nákladem 10 výtisků / Z d a r m a - n e p r o d e j n é !!! / Toto číslo
vyšlo 15. dne měsíce lovu 1976 / Upozornění : Příspěvky nejsou honorovány.
Nevyžádané příspěvky redakce nevrací / Měsíčník je vydáván pouze pro vnitř-
ní potřebu volného trampského hnutí. Přivítáme příspěvky od všech kamarádů
a kamarádek - nejbližší potřebný materiál jsou povídky, písničky s notovým
záznamem - původní od autorů nebo se souhlasem autorů - dále tuší, kreslené
obrázky z trampského života. Pro příští čísla máme zatím dostatek poesie /